

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

MICHAEL
MACIASZCZYK
ŞEF • CONDUCTOR

YAYLILARLA
BAYRAM COŞKUSU

THE SPIRIT OF FESTIVITY
WITH STRINGS

KONZERTMEISTER
IRINA NIKOTINA

28 Ekim October 2017
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

BSO konserlerini **Radyo Bilkent**
Klasik Müzik Kuşağı'nda dinleyebilirsiniz.
You may listen BSO concerts on **Radio Bilkent**
Classical Music Hours.

Pazartesi | Monday 22.00 - 24.00
Pazar | Sunday 08.00 - 10.00

Program

H. Purcell

Chacony, Sol minör | in G minor

(Düz. | Arr.: B. Britten)

G. Holst

St. Paul's Suite

I. Jig

II. Ostinato

III. Intermezzo

IV. Finale (The Dargason)

B. Britten

Prelude and Fugue, Op.29

ara interval

P. Warlock

Capriol Suite

I. Basse danse

II. Pavane

III. Tourdion

IV. Bransles

V. Pieds en l'air

VI. Mattachins

S. Barber

Adagio, yaylı çalgılar için | for Strings

E. Elgar

Introduction and Allegro, Op.47

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Michael Maciaszczyk

şef conductor

Kemancı ve şef Michael Maciaszczyk, solist olarak pek çok Avrupa ve Asya orkestrasıyla dünyanın dört bir yanındaki ünlü konser salonlarında sahneye çıktı. Bunlar arasında Viyana'da Goldener Saal Musikverein,

Tokyo'da Suntory Hall, Nagoya Filarmoni, Tokyo Opera City, Gewandhaus Leipzig, Madrid'de Auditorio Nacional de Música, Konzerthaus Wien, Konzerthaus Berlin, Tiencin, Guangzhou'da Xinghai ve Beijing Konser Salonları yer alıyor. Sanatçı, müziğe getirdiği duygusal yorum, mükemmel tekniğiyle dinleyicilerin ve eleştirmenlerin beğenisini kazandı.

Viyana'da yaşayan Maciaszczyk, 1998'de katıldığı seçmeyle Viyana Oda Orkestrasında birinci keman oldu; ertesi yıl, keman sanatçısı olarak Viyana Filarmoni ve Staatsoper Wien Orkestrasına katıldı. Nicolaus Harnoncourt, Zubin Mehta, Ricardo Mutti, Seiji Ozawa ve Daniel Barenboim gibi dünyanın en ünlü müzisyenleriyle çalışma şansını buldu. Uzun yıllar Secession Players Wien ve Wiener Kammer topluluklarında birinci kemancı olarak çalıştı ve Wiener Virtuosen, Fritz Kreisler Ensemble ve Steude Quartett ile ortak çalışmalarda bulundu. On yılı aşkın bir süre Schoenberg Center'de Ensemble Wiener Collage'ın bir üyesi olarak sahneye çıktı. Barbara Moser (piyano) ve Attila Pastor (çello) ile GoldbergTrioWien'i ve Paulina Porazinska (arp) ile Laskine Duo'yu kurdu.

Michael Maciaszczyk, Polonya, Kraków'daki Müzik Akademisi ve Pekin'deki Central Conservatory of Music'de konuk profesör, Festival dell'Arte'nin sanat yönetmeni ve Berlin'deki Avrupa Polonya Müzikleri Forumunun onursal üyesi olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Polonyalı efsanevi şef, Polonya Oda Orkestrası Sinfonia Varsovia'nın kurucusu ve İskoç Oda Orkestrasının eski şefi, Maestro Jerzy Maksymiuk, Maciaszczyk için "Harika bir müzisyen, mükemmel bir kemancı. Bolca renk ve duygu kattığı yorumları, kendine özgü" diyor.

Violinist and conductor Michael Maciaszczyk performs as a soloist with many European and Asian orchestras in most famous concert halls all over the world -Goldener Saal Musikverein Wien, Suntory Hall Tokyo, Nagoya Philharmonic, Tokyo Opera City, Gewandhaus Leipzig, Auditorio Nacional de Música in Madrid, Konzerthaus Wien, Konzerthaus Berlin, Tiencin Concert Hall, Xinghai Concert Hall in Guangzhou, Beijing Concert Hall. The audience as well as the critics emphasize his emotional way of interpreting music, his technical perfection together with his characteristic sound.

The artist lives in Vienna. In 1998 he won an audition for the concertmaster position in Wiener Kammer Orchester, and one year later he joined Wiener Philharmoniker and Staatsoper Wien orchestra as a violinist. He had the opportunity to work with the most famous musicians in the world, including Nicolaus Harnoncourt, Zubin Mehta, Riccardo Mutti, Seiji Ozawa, Daniel Barenboim and many others. For many years he was a concertmaster of Secession Players Wien and Wiener Kammer Ensembles, he cooperated with Wiener Virtuosen, Fritz Kreisler Ensemble and Steude Quartett. For over a decade, he was a member of Ensemble Wiener Collage by Schoenberg Center. He created GoldbergTrioWien with Barbara Moser (piano) and Attila Pastor (cello), as well as Laskine Duo with Paulina Porazinska (harp).

Maciaszczyk is a guest professor of the Music Academy in Kraków (Poland) and Central Conservatory of Music in Beijing, artistic director of Festival dell'Arte and honour member of European Forum of Polish Music in Berlin.

“Great musician, excellent violinist. His interpretations are original, with lots of colours and emotions” – said about Maciaszczyk Maestro Jerzy Maksymiuk (legendary Polish conductor and founder of Polish Chamber Orchestra – Sinfonia Varsovia and former chief of the Scottish Chamber Orchestra).

Henri Purcell (1659–1695) **Chacony, Sol minör | in G minor**

Gelmiş geçmiş en iyi İngiliz besteci olarak anılan Purcell bu eseri 1692 yılında viola da gamba topluluğu (Barok döneme ait perdeli yaylı çalgı) için bestelemiştir. Henüz 36 yaşındayken hayatını kaybeden Purcell, küçük yaşlarda

Chapel Royal'de koristlik yapmış, kısa bir süre içerisinde saray çevresinde tanınan bir besteci haline gelmiştir. *Dido ve Aeneas*, *The Fairy Queen* eserleri, bestecinin en ünlü eserleri arasında yer alır.

Chacon, sürekli tekrar eden bir paternin üzerine ezgisel yapıların sürekli olarak çeşitlendirildiği, Barok dönemde sıklıkla kullanılan bir biçimdir. Purcell, bu tekniğin ustalarından biridir.

Britten, 1948 yılında Purcell'in bu eserini yaylı çalgılar orkestrası için düzenlemiştir. 1963 yılında ise revize etmiştir. Purcell'in müziğinden sıklıkla ilham alan Britten, 1946 yılında gençlere orkestranın özelliklerini kavratmak için yazdığı "The Young Person's Guide to the Orchestra", Op.34 (1946) eserinde Purcell'e ait bir melodiyi kullanmıştır.

Britten'in *Chacon* düzenlemesi İngiliz yaylı müziği repertuarında önemli bir yere sahiptir.

Known as the best British composer ever, H. Purcell (1659-1695) composed this work in 1692 for the viola de gamba (a bowed string instrument of the Baroque period) society. Purcell, who died at the early age of 36, performed as chorister at the Chapel Royal when he was young, and soon achieved fame in the court circles as a composer. *Dido and Aeneas* and *The Fairy Queen* are among the best known works of the composer.

A genre used commonly in the Baroque period, chaconne is characterized by the continuous variations of melodic structures based on a repeating pattern. Purcell is recognized as a master of this technique.

Britten arranged this work of Purcell's for string orchestra in 1948 and revised it in 1963. Often inspired by Purcell's music, Britten used this melody belonging to Purcell in his "The Young Person's Guide to the Orchestra", Op. 34 (1946), which he wrote to show the features of the orchestra to the young. Britten's chaconne arrangement has a special place in the English string music repertoire.

Gustav Holst (1874-1934)

St. Paul's Suite

Gezegener Süiti ile bilinen İngiliz besteci Gustav Holst 1874 yılında Cheltenham, İngiltere'de dünyaya gelmiştir.

Cheltenham Grammar okulunda eğitim gördüğü yıllarda müzik yazmaya başlayan Holst daha sonra Londra'da bulunan Kraliyet Müzik Okulunda eğitimine devam etmiştir. Birçok opera, orkestra ve koro eseri yazan besteci okul yıllarında Hinduizm, mistisizm ve Sanskritçe ile ilgilenmeye başlamış, bu ilgi *Two Eastern Pictures* (1909), *The Cloud Messenger* (1913), *Sita* (1899-1906) eserlerinin de aralarında bulunduğu birçok çalışmasına ilham kaynağı olmuştur.

Eğitimciliği ile de bilinen besteci, 1905 yılında meşhur St. Paul's Girls okulunun müzik direktörü olarak atanmıştır. Bu kurumda ölümüne değin eğitimlik yapmıştır. I. Dünya Savaşı esnasında orduya katılmak istemiş ancak çocukluk yıllarından beri mustarip olduğu akciğer ve göz hastalıkları sebebiyle katılamamıştır. Gerçek adı Gustavus Theodore von Holst olan besteci, soyadında yer alan *von* ibaresini Alman çağrışımı nedeniyle sildirmek zorunda kalmıştır.

Bestecilik ve eğitimcilik kariyerinin aynı anda devam etmesi sebebiyle yıllarca yoğun bir program altında çalışan bestecinin sağlığı bu durumdan kötü etkilenmiştir. 1931 yılında Harvard Üniversitesi kompozisyon bölümüne misafir eğitimlik olarak atanmıştır, ancak bu gelişmeden kısa bir süre sonra rahatsızlanmıştır. Besteci, 1934 yılında hayata gözlerini yummuştur.

Holst, *St. Paul Süiti*'ni 1912 yılında, St. Paul okulundaki öğrencileri için yazmıştır. Süit, dört bölümden oluşmaktadır: jig, ostinato, intermezzo ve finale (*The Dargason*). Aynı dönemde İngiliz ve İskoç halk müziklerini inceleyen Holst'un bu araştırmalarının etkisi eserde hissedilir. Giriş bölümü olan jig İngiliz halk danslarından beslenir; "The Dargason" başlıklı final bölümü ise bir İngiliz halk ezgisi üzerine kurulmuştur. Eserin sonunda ünlü halk şarkıları "Dargason" ve "Greensleeves" bir arada duyulur. Dargason, İngiliz halk danslarının en ünlülerinden biridir. Tudor hanedanı döneminde (1485-1603) ortaya çıkan "Greensleeves" halk şarkısının ise Kral Henry VIII tarafından eşi Anne Boleyn'e ithafen yazıldığı iddia edilmektedir.

Known for his suite *The Planets*, the English composer Gustav Holst was born in 1874 in Cheltenham, England. He started writing music during the years while he was studying at the Cheltenham Grammar School and continued his education at the Royal Academy of Music in London. A composer of many operas as well as works

for the orchestra and choir, Holst developed an interest in Hinduism, mysticism and Sanskrit during his studies, and was inspired by this interest in many of his works, including particularly *The Eastern Pictures* (1909), *The Cloud Messenger* (1913) and *Sita* (1899-1906).

Also a respected teacher, Holst was appointed the music director of the famous St. Paul's Girls' School in 1905. He worked in this institution until his death in 1934. During the World War I, he wanted to enlist, but was rejected because of the lung and eye diseases he suffered from since childhood. The composer whose real name was Gustavus Theodore von Holst, had to omit "von" from his surname due to its German associations.

In his dual capacity as composer and teacher, Holst had a very busy working schedule for many years, which affected his health badly. In 1931, he was appointed to the composition department of Harvard University as guest professor, but fell ill shortly after the appointment. The composer died in 1934.

Holst wrote *St. Paul's Suite* for his students at the St. Paul's Girls' School in 1912. The suite is composed of four movements, which are jig, ostinato, intermezzo and finale ("The Dargason"). Holst was studying English and Scottish folk music in this period, and the influence of his studies is felt in the work. The introductory movement, jig, uses English folk dances, and the finale movement titled "The Dargason" is based on an English folk melody. At the end of the work, the famous folk songs "Dargason" and "Greensleeves" are presented together. The Dargason is among the best known English dances. *The Greensleeves* which appeared during the reign of the House of Tudor (1485-1603) is claimed to be written by King Henry VIII to his wife Anne Boleyn.

Benjamin Britten (1913-1976)

Prelude and Fugue, Op.29

İngiliz besteci, şef ve piyanist Benjamin Britten dışı bir baba ve amatör piyanist bir annenin çocuğu olarak Lowestoft'ta, 1913 yılında dünyaya gelmiştir. Küçük yaşlarda Frank Bridge ile çalışmaya başlayan besteci, 1930 yılında Royal College of Music'te eğitim almaya başlamıştır. Kendine has bir tekniği olan Britten, 30'lu

yıllarda birçok film ve oyun müziği bestelemiştir. 1939 yılında, 2. Dünya Savaşının başlamasından hemen önce, Amerika Birleşik Devletlerine yerleşen besteci 1942 yılında İngiltere'ye geri dönmüştür. 1945 yılında, en önemli eserleri arasında gösterilen *Peter Grimes* operasını yazmıştır. Bestecinin opera eserleri, barındırdığı dramatik derinlik ile ünlüdür. B. Britten, Henry Purcell'den sonra en iyi İngiliz opera bestecisi olarak anılmaktadır.

Prelüd ve Füg, Britten henüz 29 yaşındayken, 1943 yılında bestelenmiştir. Dokuz dakika süren eser, orkestra şefi Boyd Neel ve orkestrasının kuruluşunun 10. yılına ithafen yazılmıştır. Savaş koşulları nedeniyle orkestra az müzisyene sahiptir. Bu nedenle Britten 18 sesli bir füg yazar. Eser, ustalıkla orkestrasyonu ile dikkat çeker.

An English composer, conductor and pianist, Benjamin Britten was born in 1913 in Lowestoft. His father was a dentist, and his mother an amateur pianist. The composer started studying under Frank Bridge when he was young, and was admitted to the Royal College of Music in 1930. With his idiosyncratic technique, Britten composed music for many films and plays in 1930s. The composer moved to the United States in 1939, immediately before the World War II started, and returned to England in 1942. He wrote one of his greatest works, the opera titled *Peter Grimes*, in 1945. The operas of the composer are well-known for their dramatic depth. After Henry Purcell, B. Britten is recognized as the best English opera composer.

Britten composed the *Prelude and Fugue*, Op. 29, in 1943, when he was 29. The nine-minute work was dedicated to conductor Boyd Neel on the occasion of the tenth anniversary of the foundation of his orchestra. In a state of war, the orchestra had fewer musicians, and Britten wrote a fugue for 18 voices. The work is remarkable for its masterful orchestration.

Peter Warlock (1894-1930)

Capriol Suite

Peter Warlock, tam adıyla Philip Arnold Heseltine, Britanyalı besteci ve müzik eleştirmenidir. Bestecinin, okült öğretilere duyduğu ilgi nedeniyle Warlock soyadını kullandığı iddia edilmektedir. Müzik yayıncılığı alanında

da oldukça üretken olan besteci, 1920 yılında ‘The Sackbut’ isimli müzik dergisinin editörü olmuştur. Aynı zamanda “Carlo Gesualdo, Prince of Venosa: Musician and Murderer” ve “F. Delius” adlı kitapları yazmıştır. Besteci, özellikle Rönesans müziği alanında birçok editörlük çalışmasına imza atmıştır.

I. Dünya Savaşı nedeniyle Oxford Üniversitesindeki öğrenimi yarım kalan Warlock kendi kendine kompozisyon öğrenmiştir. Manik depresyon belirtileri gösteren besteci Aralık 1930’da Londra’da kaldığı dairede gaz ile yaşamına son vermiştir. Birçok şarkı bestelemiş olan Warlock’un en meşhur eserleri arasında Lilligay (1923), The Curlew (1924), Candlelight (1924) bulunmaktadır.

1926 yılında yaylı çalgılar orkestrası için bestelenen eser, 1589 yılında Fransız rahip Jehan Tabourot tarafından derlenmiş olan “Orchésographie” adlı çalışmada yer alan Rönesans dansları üzerine kurulmuştur ve altı bölümden oluşmaktadır. Bu bölümler sırasıyla: basse danse (ağırbaşlı, zarif bir saray dansı), pavane (çiftlerin sırayla dans ettiği bir saray dansı türü), tourdion (hızlı tempoda, canlı bir saray dansı), bransles (çember oluşturularak yapılan bir dans), Pieds en l’air (sağ ayakla havaya vurup, sonrasında hafifçe sol ayak üzerine inilen hareketin temel alındığı bir dans), mattachins’dır (kılıç dansı).

P. Warlock, whose real name is Philip Arnold Heseltine, is a British composer and music critique. It was claimed that the composer adopted the surname Warlock due to his interest in occult practices. A prolific music publisher, the composer served as the editor of the music journal “The Sackbut” in 1902. He also authored the books *Carlo Gesualdo, Prince of Venosa: Musician and Murderer* and *F. Delius*. The composer was involved in the editing of many works in the field of Renaissance music.

Unable to continue his studies at Oxford University due to the war, Warlock learnt composition by himself. The composer had manic-depressive symptoms and ended his life with gas in his London flat. *Lilligay* (1923), *The Curlew* (1924), and *Candelight* (1924) are among the most famous works of Warlock, who composed many songs.

The work composed in 1926 for a string orchestra is based on the Renaissance dances that appeared in *Orchésographie*, a collection prepared by Jehan Tabourot, a French priest, in 1589. The six movements in the work are *basse danse* (a

slow, graceful court dance), *pavane* (a processional couple dance), *tourdion* (a rapid, lively court dance), *bransles* (a circle dance), *pieds en l'air* (a dance where the right foot is kicked into the air, and after a small hop, the dancer lands on the left foot) and *mattachins* (sword dance).

Samuel Barber (1910-1981)

Adagio, yaylı çalgılar için | for Strings

Amerikan müziğinin gerçek anlamda kurumsallaşması, iç savaşın sona erdiği 1865 yılından sonra gerçekleşmiştir. 19. yüzyılın son çeyreğinde yaşanan bu kurumsallaşmalar sırtlarını genellikle o dönemin merkezinde yer alan Alman yapısalcılığına dayamıştır. Ancak I. Dünya Savaşının hemen ardından bu yaklaşım yerini farklı bestecilik anlayışlarına bırakmıştır.

Amerika'da iki temel akım gündeme gelmiştir. Birincisi neo-klasisizmden etkilenmiştir. Bu akımın lideri şüphesiz Fransız besteci, şef ve eğitimci Nadia Boulanger'dir. Paris yakınlarındaki Fontainebleau'da kurulan Amerikan konservatuvarının kurucuları arasında yer alan Boulanger orada Leonard Bernstein, Aaron Copland, Elliot Carter, Virgil Thomson gibi isimleri yetiştirmiştir.

Savaştan hemen sonra Amerika'da ortaya çıkan ikinci akım ise Ultra Moderncilik olarak isimlendirilir. 1930'lu yıllarda bu iki akım da bir süreliğine geri plana düşmüş, ekonomik bunalımın etkisi ile popülist müzikler baş tacı edilmiştir. II. Dünya Savaşından sonra ise bambaşka bir iklim oluşmuş, neo-klasisizm yerini dizisellik kuramlarına, Ultra Moderncilik ise yerini New York Okulu olarak bilinen kavramsalcılığa bırakmış; bu akımların etkileri 1960'lı yıllara kadar sarsılmamıştır.

1910 doğumlu besteci Samuel Barber bu akımların hiç birine tam olarak bağlı kalmamış, özgün lirizmi ile özel bir yere sahip olmuştur. Müzik eğitimine 14 yaşındayken girdiği Curtis Enstitüsünde başlayan Barber, 1934 yılında Viyana'da şeflik ve şan eğitimi almıştır. Ertesi yıl ülkesine dönmüş, bir süre NBC'de şarkı yazarı olarak çalışmıştır. Aynı dönemlerde yazdığı senfonik eserler, dönemin popülist eğilimlerinin dışında, nitelikli eserler olmaları sebebiyle dikkat çekmiş, ödüller almıştır. 1939 yılında Curtis Enstitüsünde bu kez kompozisyon hocası olarak işe başlamış, ancak 1942 yılında çok sıkılarak öğretmenliği bırakmıştır.

Çağının genel eğilimlerinin aksine tonaliteden hiç ayrılmayan Barber, eserlerindeki ifade gücü sayesinde Amerikan müziğinde özel bir yer edinmiştir. On bir numaralı yaylı çalgılar dördlüsünün bir bölümü üzerine kurulmuş olan *Adagio*, 1936 yılında bestelenmiştir. Sekiz dakika uzunluğundaki eserin prömiyeri 1938 yılında, NBC senfoni orkestrası tarafından ünlü şef Toscanini yönetiminde gerçekleşmiştir. Melankolik atmosferi ile hafızalarda yer eden eser Franklin D. Roosevelt, Kennedy ve Albert Einstein'ın cenaze törenlerinde de kullanılmıştır. Barber, bugün de konser salonlarında en sık seslendirilen Amerikan bestecilerden biridir.

The American music became literally institutionalized after the Civil War ended in 1865. This institutionalization in the last quarter of the 19th century was largely based on the German structuralism that occupied the center stage in the concerned period. However, immediately after the World War I, this approach was replaced by different understandings of composition.

In the U.S., two main movements emerged. One of them was influenced by neo-classicism. The leader of this movement was, without doubt, the French composer, conductor and educator, Nadia Boulanger. One of the founders of the American Conservatory established in Fountainbleau, near Paris, N Boulanger educated figures such as Leonard Bernstein, Aaron Copland, Elliot Carter, and Virgil Thomson.

The second movement that appeared just after the World War was the one called ultra-modernism. During 1930s, both of these movements took a backseat, as populist music earned esteem, partly due to the economic crisis.

In the completely different atmosphere of the post-World War II, however, neo-classicism was replaced by theories of sequentiality and ultra-modernism by conceptualism, also known as the New York School, both of which continued their influence into 1960s.

Not following either of these movements, Samuel Barber, born in 1910, secured himself a special place with his unique lyricism. Barber started receiving music education at the Curtis Institute at the age of 14 and studied conducting and opera singing in 1934 in Vienna. A year later, he returned to his country and worked at NBC as songwriter. Defying populist tendencies, the symphonic

works he wrote in this period were noted for their quality, and received many awards. Thus, Barber started teaching composition at the Curtis Institute in 1939, but quit teaching in 1942, out of sheer boredom.

Contrary to the general tendencies of the period, Barber did not ever abandon tonality and made a name for himself in the American music with his expressive power. Based on a movement of his string quartet, op. 11, *Adagio* was composed in 1936. The work lasting eight minutes was premiered in 1938 by the NBC Symphony Orchestra under the baton of the famous conductor Toscanini. Particularly memorable for its melancholic atmosphere, the work was played in the funerals of Franklin D. Roosevelt, Kennedy and Albert Einstein. Barber is still one of the most commonly performed American composers.

Edward Elgar (1857-1934)

Introduction and Allegro, Op.47

Henry Purcell'den (ö.1695) sonra, 19. yüzyılın ikinci yarısına değin dikkate değer bir besteciye sahip olmayan İngiltere'de Müzik Rönesans'ının Elgar ile başladığı düşünülür. Oysa Elgar'ın yaşamının ilk dönemlerine bakıldığında, ondan böyle bir atılım beklemek çok zor olurdu.

Babası Worcester Katolik Kilisesinde orgcuuydu. Bu işi alabilmek için Protestanlıktan vazgeçerek Katolik olmuş, oğlu Edward da bu sebeple bir Katolik olarak dünyaya gelmişti. Edward formal bir müzik eğitimi almadı, kendi çabası ile keman çalmayı öğrendi. 16 yaşında, babası emekli olduğunda, kilisenin orgculuğunu yapmaya başladı. Bu alanda kariyer yapabilmek umuduyla geldiği Londra'da müzik eğitimi olmayan bir Katolik olarak dışlandı. Zamanla bestecilik üzerine yoğunlaştı. Londra'nın zengin müzik yaşantısından bu açıdan epeyce faydalandı. Sürekli takip ettiği konserlerde Liszt, Wagner, Gounod, Brahms gibi dönemini derinden etkileyen bestecilerin müziklerini özümsemi. 1890'lı yıllarda koro ve orkestralar için yazdığı kısa kantatlara odaklandı ve Londra'nın merkezden uzak festivallerinde popülerlik kazandı.

Giriş ve Allegro'yu yazdığı yıl (1905), Elgar'ın bestecilik kariyerinde önemli bir dönemin parçasıdır. 1902 yılında,

Kral 7. Edward'ın taç giyme töreni için bir eser bestelemiş ve 1904'te Sir Edward ünvanını almıştır.

Yaylı çalgılar dörtlüsü ve yaylı çalgılar orkestrası için yazılmış olan eserin prömiyeri 1905 yılında, Edinburgh şehrinde yer alan Queens Hall'da gerçekleşmiştir. O dönem yeni kurulmuş olan Londra Senfoni Orkestrası tarafından, bestecinin yönetiminde seslendirilmiştir. Eser, Elgar'ın fahri doktora unvanı almasında çabaları ve etkisi olan Yale Üniversitesi Profesörü Samuel Sanford'a adanmıştır.

1901 yılında Elgar, Galler'in batı kıyısında yer alan Ynys Lochty'n adasına seyahat eder. Adadaki tatili esnasında duyup etkilendiği bir melodiyi notaya döker. Galler halk şarkılarından esintiler taşıyan bu melodiyi *Giriş* ve *Allegro* eserinde kullanır. Kompozisyon, içerik olarak Romantik, biçim olarak Barok dönem izleri taşımakta, fanfar ve füg içermektedir.

England, which did not have any great composer after Henry Purcell (d. 1695) until the second half of the 19th century, is assumed to have started enjoying its Renaissance in music with Elgar. However, when the early period of Elgar's life is considered, it is surprising that he achieved such a major breakthrough.

Elgar's father was an organist at the Worcester Catholic Church. He had converted from Protestantism to Catholicism to get this job, and his son Edward was born a Catholic. Not having received any formal education in music, Edward learnt to play the violin by himself. He went to London hoping to build a career playing the violin, but as a Catholic without any music education, he was not welcomed. Over time, he concentrated his efforts on composing. In this context, he made good use of the rich musical experience in London. As a regular concertgoer, he had the chance to internalize the music of influential composers of the time like Liszt, Wagner, Gounod, and Brahms. During 1890s, he focused on writing short cantatas for choir and orchestra, and achieved growing popularity at the festivals in the peripheries of London.

The year in which he wrote the *Introduction and Allegro* (1905) coincides with an important period in his composition career. Elgar wrote a work for the coronation ceremony of King Edward VII in 1902, and was knighted in 1904.

The work written for a string quartet and string orchestra was given its first performance in 1905 at the Queens Hall, Edinburgh, and was performed by the recently founded London Symphony Orchestra under the baton of the composer. It was dedicated to Samuel Sanford, a professor at Yale University, who helped Elgar receive an honorary doctorate.

In 1901, Elgar had traveled to Ynys Lochryn, an island off the west coast of Wales. He notated a melody he listened to during his stay on the island. He then used this melody, reminiscent of Welsh folk songs, in his *Introduction and Allegro*. Romanticist in content and Baroque in form, the work includes fanfares and fugues.

Didem Coşkunseven

Bilet ve Ulaşım Bilgileri

Ticket and Transportation Information

Tüm biletler BSO web sitesi ve gişesinden temin edilebilir.
Tickets are available at BSO website and ticket office.

Gişe-Ticket Office: **(312) 290 1775**

bilet.bilkent.edu.tr

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Milli Kütüphane, Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, National Library, Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

I. Keman | 1st Violin

Ellen Jewett, konzertmeister
Irina Nikotina, konzertmeister asst.
Bahar Kutay
Refik Zamanaliođlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Kudinova
Süreyya Defne
Eda Delikçi
Davut Aliyev
Elena Postnova

II. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal
Rasim Bağirov
Elena Rihsi
Marina Görmüşođlu
Adelya Ateşođlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Ferhat Gülmehmet
Seyran Ahundzade

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal
Elena Gnezdilova
Sema Hakiöđlu
Uluđbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Onay

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiđit Ülgen
Verda Çavuşođlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal
Dritan Gani

Çembalo | Harpsichord

Rustam Rahmedov

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.